

2025 AİLE YILI'NDA KÜRESEL İFSAD PROJELERİNE BİR OKUMA

Muharrem Balcı,

23 Mayıs 2025

GİRİŞ

12. Kalkınma Programı doğrultusunda, “*Ailenin Korunması ve Güçlendirilmesi Vizyon Belgesi ve Eylem Planı (2024-2028)*” hazırlanmıştır. Eylem Planı kapsamında aile kurumunun öneminin vurgulanması, aile içindeki birlik ve beraberliğin korunması, mevcut riskler karşısında ailenin topyekûn desteklenmesi amacıyla 2025 yılı, Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından “*Aile Yılı*” olarak ilan edilmiştir.

Diyanet-Sen’in yazı talebindeki tespit ve eleştirileri okuyucu görecektir. Yer darlığından aktarmayacağım. Doğrudan konu hakkında tespitlere geçeceğim.

On Birinci Kalkınma (2019-2023) Planında, genç ve dinamik nüfus yapısının korunması ile yaşlıların yaşam kalitelerinin yükseltilmesi için uygun şartların oluşturulması hedefi, kadın başına doğurganlık hızı (çocuk sayısı) 2018 yılı için 1,99; 2023 yılı için 2,15 olarak belirlenmişti. Böylece, nüfusun kendini yenileme oranı olan 2,10’un üzerinde bir doğurganlık hızına ulaşılacaktı.¹ Ancak, gelinen noktada ailenin çözüldüğü, Kalkınma Planındaki öngörülerin gerçekleşmediği ortada. Ailenin çözülmesinde birçok sebep aranabilir. Aslolan sebepleri konuşurken yapılan yanlışları da konuşabilmektir. Sebepleri konuşamayanlar sonuçlara katlanmakla maluldür.

Ailenin çözülmesi toplumda suç oranlarının artmasıyla ilişkili olmakla birlikte, alkol ve madde bağımlılığı, okul başarısızlığı ve okulu terk, psikolojik problemler, fuhuş ve evlilik dışı doğum, şans oyunları ve kumar, intihar vb. pek çok sorun aile yapısının bozulması ve boşanmalarla ilişkilidir. Hatta boşanmaların artması bile boşanmış ailelerin yaygınlığı ile ilişkilidir.²

Diyanet-Sen’in yazı talebindeki tespitlere de katılmakla birlikte bu yazımızda ailenin son 100 yılda geçirdiği bazı evrelere değinmek, nüfus ve aile politikalarını değerlendirmek gerekiyor. Zira sorunun çözümü bireysel ve toplumsal sorumluluklarımızın içindedir.

En yukarıdan aşağıya siyaset ve bürokrasi kurumunun nüfus artış hızımızın 1,51’lere düştüğü ifade edilip SOS çağrıları yapılırken, 2023 hedeflerine neden ulaşamadığını, bu yönde hangi

¹ Mustafa SALEP, *Nüfus Artışı, Planlı Kalkınma ve Doğum Kontrolü Üçgeninde Türkiye Nüfusu*, (1923-2023) <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3322951>

² Mücahit GÜLTEKİN, *Aile Niçin Dağılıyor: Aile Politikaları ve İstanbul Sözleşmesi Kavaf’tan Şahin’e Aile Politikalarının Kısa Bir Analizi*. <https://www.muhammedbalci.com/hukukdunyasi/tce/1059.pdf>

yanlışlıklar yapıldığını tespit ve uyarılarımızı yapmaktan çekinmemeliyiz. Aynı zamanda hedefi tutturamayanlardan 2024-2028 Eylem Planı'ndan umutlu olmamızı gerektirecek bir gelişme göremediğimizi de ifade edelim. Zira sorumluluklarını unutan kurum ve kuruluşlar küresel ve yerli işbirlikçilerinin etkisinde toplumu felakete sürüklüyor. Dost gibi görünen şer odaklarına karşı durmak başta siyaset kurumu olmak üzere STK'ların, kanaat önderlerinin, akademisyenlerin, sorumluk duyan ailelerin velhasıl her kesimin sorumluluğundadır.

Bununla birlikte yanlış düzenleme ve uygulamalardan vaz geçmeleri, insanlık onuruna yaraşır düzenleme ve uygulamaları hayata geçirmeleri halinde yardımcı olmak da borcumuzdur.

Bu makalede, aileye ilişkin yapı bozumu düzenlemelerinden bazılarına geçmeden önce Diyanet-Sen'in yazı talebindeki "ailenin yozlaşmasına" dair konu başlıklarının kahir ekseriyetinin yerel ve küresel ifsad projelerinin parçaları olduğunu da kayda geçmeliyiz

Bunlardan önemlileri:

- Nüfus Kontrolü ve Aile Doğum Kontrol Politikaları
- Uluslararası sözleşmeler (CEDAW, İSTANBUL ve LANZAROTE)
 - Aile içi uyuşmazlıklarda Arabuluculuğun Reddi.
 - Devletin Cinsiyetsizleştirme Politikaları (ETCEP ve KASAUM), FEMİNİST ve LGBT Aktivizmi. Feminist ideolojinin devlet politikalarına etkisi.
 - 6284 sayılı Kanun. Süresiz nafaka.
 - Kürtaj serbestisi.
- İşsizlik, Yoksulluk
- Bağımlılaştırma/Köleleştirme.
- Şiddet
- Gelecek Endişesi.

Bu makalede sayfa sınırlaması nedeniyle bunlardan bazıları üzerinde duracağız.

İFSAD PROJELERİNİN DAYANAKLARI

1. Nüfus Kontrolü ve Aile Doğum Kontrol Politikaları

Öncelikle "Nüfus Planlaması" ve "Aile Planlaması" kavramlarına açıklık getirmemiz gerekir.

Aile planlaması; ailelerin, istedikleri zaman, istedikleri aralıkta ve istedikleri sayıda çocuk sahibi olmasını gerçekleştirmelerine yardımcı olan uygulamalar olarak tanımlanabilir. Bu isteklerin gerekçeleri tamamen kişilerin kendi düşünce ve inanışlarına göre şekillenir.³

Aile planlamasının amacı bazı kaynaklarda yer aldığı gibi, “hızlı nüfus artışını önleyerek toplumun sağlıklı, mutlu, iyi eğitilmiş ve ekonomik olanakları yeterli kişilerden oluşmasının sağlanması” değildir. Bu olsa olsa nüfus planlamasının amacıdır.⁴

Soğuk Savaş döneminde (12 Mart 1947 – 3 Aralık 1989) nüfus artış hızı yüksek olan devletlerin dünyanın geleceği açısından riskli görülmesi, gıda üretiminin artan nüfusu beslemeye yetmeyeceğine dair görüşler, nüfusun kontrol edilmesine yönelik bir kamuoyunun oluşmasına neden olmuştur. Bu durum bir taraftan doğumların kontrol altına alınmasına yönelik çalışmaları artırmış, diğer taraftan planlı kalkınma programlarını ortaya çıkarmıştır.⁵

27 Mayıs 1960 Darbesinden sonra Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) kurularak iktisadi ve sosyal kaynakların planlı ve programlı bir şekilde değerlendirilmesi amaçlanarak doğum ve nüfus konusu da yakından takip edilmeye başlanmıştır.⁶

1960’ta Diyanet İşleri Başkanlığı’nın bir fetvasında, kadının rızası alınmak kaydıyla doğum kontrolünün yapılabileceği belirtilmiştir. 5 Haziran 1961 tarihinde Ankara’da doğum kontrolüne dair bir seminer düzenlenmiş, gebeliği önleyici usullerin halka anlatılması amacıyla DPT tarafından bir kitap hazırlanmıştır. DPT, 1962 yılında doğumun kontrol edilmesine taraftar olduğunu açıklamıştır. DPT’nin doğum kontrolü ile ilgili çalışmaları, yapılacak olan yasal düzenlemelere zemin hazırlamıştır.⁷

Oysaki Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulduğu yıllarda nüfusun artırılması yönünde teşvikler yapılmıştı. 1960’lardan itibaren de azaltma yönünde politikalara geçilmiştir. 557 sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanun’la, rahim tahliyesine dair usuller ve esaslar belirlenmiştir. Kimi ilgililer, 557 sayılı Kanunla Türkiye’de doğum kontrol ve kürtaj hakkının güvence(!) altına alındığını kabul ederler.

557 sayılı Kanunun çıkarılmasından sonra, hükümetin daveti üzerine Türkiye’ye gelen Nüfus Konseyi Yönetim Kurulu Üyesi Rockefeller, Türkiye’nin doğum kontrolüne önderlik edebileceğini

³ Mahmut TOKAÇ, *Doğum kontrolünün tarihçesi ve etiği*.

⁴ Mahmut TOKAÇ, a.g.e.

⁵ Mustafa SALEP, a.g.m.

⁶ Mustafa SALEP, a.g.m.

⁷ Mustafa SALEP, a.g.m

söyler. Rockefeller İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra açlık ve yoksulluk sorununa “nüfus planlaması” ve “tarımsal üretim artışı” bağlamında yaklaşır. Ford Vakfı ile Rockefeller Vakfı'nın 1952 yılı Kasım'ında kurdukları Nüfus Konseyi, üçüncü dünya ülkelerinde nüfusun kontrol edilmesine yönelik bir politikaya öncülük etmiştir. 1966 yılında Niğde ziyaretinde bir konuşma yapan Başbakan Süleyman Demirel, ‘nüfusun yıllık 700 bin arttığından bahsederek, nüfusun doyurulmasının, giydirilmesinin ve iş sahibi yapılmasının Türkiye için oldukça önemli bir sorun olduğunu’ belirtir. Son on beş yılda yıllık 400 bin ton hububatın dışarıdan alındığını söyleyen Demirel, yağın ve giyim için hammaddenin de dışarıdan alındığını vurgular. Ayrıca önümüzdeki yıllarda tüm dünyada gıdada sorun yaşanacağını belirtir.⁸ Ne hikmettir ki bu söylediklerine kendisi de inanmamaktadır. Nitekim o günden bugüne Türkiye’de öylesi bir gıda sorunu yaşanmamıştır.

Öte yandan, Türk Ebeler Derneği Başkanı, Türkiye’de doğumun kontrolüne karşı olduğunu belirtmiştir. Alparslan Türkeş de doğum kontrolü ile nüfusun azaltılmasının çok zararlı olduğunu ve nüfusun azaltılarak iktisadi gelişmenin sağlanamayacağını vurgulamıştır. Türkeş, doğum kontrolü için yapılan dış yardımlara itirazla bu yardımlarla Türkiye’nin gelişmesinin engellendiğini ifade etmiştir. Tüm bu itirazlara rağmen 557 sayılı Kanun’la Türkiye’de nüfus planlaması resmi bir hüviyet kazanmıştır.⁹

2. Kürtaj

Bilindiği gibi kürtaj 1983 yılında 2827 sayılı Nüfus Planlaması Kanunu kapsamında yasal hâle getirildi. 27 Mayıs 1983 tarihinde yürürlüğe giren bu yasa, kürtajın yasal çerçevesini ve uygulanma koşullarını belirlemektedir. Aradan geçen dört yılda bir milyon kadının kürtaj yaptırdığı belirtilmiştir. 1988 yılı itibarıyla geleneksel veya modern yöntem kullananların oranı %63,4 olarak gerçekleşmiştir. Bu orana rağmen, Sağlık Bakanlığı, korunmada, erkeklerin prezervatif kullanma konusunda yetersiz olduklarından hareketle, devlet tarafından eğitime tabi tutulmaları yönünde çalışmalar yapmıştır.¹⁰

3. Kalkınma Planları

Girişte de ifade ettiğimiz gibi On Birinci Kalkınma (2019-2023) Planında, genç ve dinamik nüfus yapısının korunması ile yaşlıların yaşam kalitelerinin yükseltilmesi için uygun şartların oluşturulması hedeflenmiştir. Kadın başına doğurganlık hızı (çocuk sayısı) 2018 yılı için 1,99; 2023

⁸ Mustafa SALEP, a.g.m

⁹ Mustafa SALEP, a.g.m

¹⁰ Mustafa SALEP, a.g.m

yılı için 2,15 hedefi belirlenmiştir. Böylece, nüfusun kendini yenileme oranı olan 2,10'un üzerinde bir doğurganlık hızına ulaşılması hedeflenmiştir.¹¹

Gelecek Tasavvuru

Nüfus artış hızının ve doğurganlık oranının kısa ve uzun vadede ülke nüfusunu yenileyememesinin, Türkiye açısından bir beka meselesi olduğunda ortak inanç ve söylem nihayet gelişti. Bu riskin ortadan kaldırılması, tarihi ve coğrafi konumu nedeniyle bir zorunluluktur. Nüfusun kendini yenileme oranı olarak kabul edilen 2,10'un üzerinde bir doğurganlık oranının sürdürülebilir olması hiç şüphesiz devletin ve toplumun gelecek tasavvuru olarak değerlendirilebilir. Yüksek nüfus artış hızının beslenme imkânlarını ortadan kaldıracığına dair iddialar sadece bir söylemden ibarettir. Gıda üretim ve paylaşımında kendi kendine yeten Türkiye'nin gıda ve beslenme alışkanlıklarının kaynak israfına neden olmayacak şekilde geliştirilmesi ve planlanması, olası sorunları ortadan kaldıracaktır. Ekonomik ve sosyal politikaların güçlendirilmesi, kaynakların çeşitlendirilmesi ile eş zamanlı bir şekilde Türkiye'nin genç ve dinamik nüfus özelliklerinin korunması ve geleceğe taşınması gerekmektedir.¹²

Aktif Yaşlanma Endeksi (AYE)

Bu arada, ilk kez 2024 yılı verilerinden oluşan "Aktif Yaşlanma Endeksi" bültenini yayımlayan Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), ülkede, çocuk ve genç nüfus oranı hızla azalırken yaşlı nüfus oranının hızla arttığına işaret eden bir rapor yayımladı. Rapora göre Türkiye'nin AYE (Aktif Yaşlanma Endeksi) değeri 2023'te 28,7 iken 2024'te 29,7'ye yükseldi.¹³ Öte yandan Avrupa ülkeleri kendi vatandaşlarının doğum artışını desteklerken, azınlık ve göçmenler ile 3. dünya ülkelerinde doğum kontrolünü yaygınlaştırmak için üstün bir gayret göstermektedirler.¹⁴

Benzer şekilde 2002'den itibaren nüfusun artması yönünde teşvik söylemleri yapılırken, sağlık kuruluşları aracılığıyla doğum kontrol yöntemlerinin halka ulaştırılması bir çelişki, nüfus planlaması kapsamında nüfusu azaltma politikası olarak görülmelidir. Bunu aile planlamasının sağlıklı şekilde yapılmasının bir yolu olarak düşünenler de vardır.¹⁵ Bu çelişki halen giderilmiş değildir.

İFSAD PROJELERİ

¹¹ Mustafa SALEP, a.g.m

¹² Mustafa SALEP, a.g.m

¹³ TÜİK, *Aktif Yaşlanma Endeksi*, 2024, <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Active-Ageing-Index-2024-57937>

¹⁴ Mahmut TOKAÇ, .g.e.

¹⁵ Mustafa SALEP, a.g.m

1. Uluslararası Sözleşmeler

1.a) CEDAW (Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi) 1979 yılında Genel Kurul'da kabul edilmiş ve 1980 yılında üye ülkelerin imzasına açılmıştır. Türkiye de 1985'te Sözleşmeyi onaylamıştır. Aradan 26 yıl geçtikten sonra CEDAW'ın hükümlerinin perçinlenmesi ve “*queer olunmadan feminist olunmaz*”¹⁶ özdeyişi(!) gereği, “queer” (akışkan kimlik)in başat kılınması, “*toplumsal cinsiyet eşitliği*” dayatan 2011 tarihli **İSTANBUL** (Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi) Sözleşmesi¹⁷ ile “*cinsel rıza yaşı*”nı **16 yaşındaki çocuklar** için reva gören **LANZAROTE** (Çocukların Cinsel Suistimal ve Cinsel İstismara karşı Korunmasına İlişkin Avrupa Konseyi) Sözleşmesini imzalayan politik zafiyet, ailenin dağılması, nüfus planlamasının hortlatılması ve bütün bu düzenlemelerin Türkiye için beka meselesi haline gelmesinin birinci derece sorumlusudur. 16 yaştan itibaren porno üretebilen, akranları ile paylaşabilen, akranları ve yetişkinlerle **rızası ile** cinsel ilişkiye girebilen nesilden nüfus artışı beklemek ham hayaldir.¹⁸

İstanbul Sözleşmesine göre Toplumsal Cinsiyet:

“M.3/c. Belirli bir toplumun, kadınlar ve erkekler için uygun gördüğü sosyal olarak inşa edilen (kurgulanan) roller, davranışlar, etkinlikler ve yaklaşımlar anlamına gelir.”

Feminizmin peygamberi (!) Judith Butler'e¹⁹ göre, toplumsal cinsiyet,

“Toplumun kültürel olarak kişiye tanımladığı ve zorladığı kimliklerdir. Kadınlık, kızlık, erkeklik, delikanlılık gibi. Gerçekte böyle kimlikler ve böyle kategoriler yoktur. Bütün bunlar toplum tarafından bireylere zorla giydirilmiş anlamlardır. Tüm bu kimlikler eşit düzeyde algılanmalı, bu zorla giydirilmiş anlamlar kaldırılmalı, Maskülinite/Patriyarka denen “erkek” egemen yapının ortaya koyduğu şiddet önlenmeli.”²⁰

CEDAW ve İstanbul Sözleşmesindeki şu maddeler, sorunu açıkça ortaya koymaktadır:

CEDAW Madde 5/a; “Her iki cinsten birinin aşağılığı veya üstünlüğü fikrine veya kadın ile erkeğin kalıplaşmış rollerine dayalı önyargıların, geleneksel ve diğer bütün

¹⁶ Naz HIDIR, *Queer olmayan bir feminizmin imkânsızlığı üzerine*, Kaos GL dergisinin Eylül-Ekim 2014 tarihli 20. yıl özel sayısı, <https://kaosgl.org/haber/queer-olmayan-bir-feminizmin-imknsizligi-uzerine>.

¹⁷ Bkz: Muharrem BALCI, *İSTANBUL SÖZLEŞMESİNDEN İNSANI VE AİLEYİ KORUMAK*, Pınar Yay. İst. 2020. EK, s. 163

¹⁸ Ebubekir Esad BAŞ, *Lanzarote Sözleşmesinin Hukuki Tahli*, 19.5.2020. <https://www.muhammedbalci.com/hukukdunyasi/tce/1074.pdf>

¹⁹ Bu yakıştırma Ahmet Hakan ÇAKICI'ya aittir. “*İstanbul Sözleşmesine İtiraz Edenlere İtiraz -1*”, <https://www.ahmethakancakici.com/2020/05/itiraz-1.html>

²⁰ Ahmet Hakan ÇAKICI, “*İstanbul Sözleşmesine İtiraz Edenlere İtiraz -1*”, <https://www.ahmethakancakici.com/2020/05/itiraz-1.html>

uygulamaların **kökünü kazınması**/ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla kadın ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarını değiştirmek,”

Madde 10/c; “Kadın ve erkeğin rolleriyle ilgili kalıplaşmış kavramların eğitimin her şeklinde ve kademesinden kaldırılması ve bu amaca ulaşılması için eğitim birliğinin ve diğer eğitim şekillerinin teşvik edilmesi, özellikle ders kitaplarının ve okul programlarının yeniden gözden geçirilmesi ve eğitim ve metotlarının bu amaca göre düzenlenmesi” ile yükümlü tutmuştur.

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ Madde 12/1; Taraflar, kadın ve erkek için kalıp rollere dayanan önyargıları, örf ve âdetleri, gelenekleri ve tüm diğer uygulamaların **kökünü kazınmak**/ortadan kaldırmak amacıyla kadın ve erkeklere ilişkin toplumsal ve kültürel davranış modellerinde değişim sağlamak için gerekli tedbirleri alır.

Madde.12/5; Taraflar, kültür, gelenek, görenek, din ya da “sözde namusun” işbu sözleşme kapsamındaki herhangi bir şiddet eylemi için gerekçe oluşturmasını sağlar”.

Görüldüğü gibi, iki Sözleşme de birbirini tamamlayan amaç olarak, kadın ile erkeğin kalıplaşmış rollerine dayalı önyargıların, örf ve âdetlerin, geleneksel ve diğer bütün uygulamaların^(*) **kökünü kazınmasını**/ortadan kaldırılmasını belirlemiştir. Süreç, insani değerlerin kökünün kazınmasıyla, cinsel tercih/yönelim özgürlüğü güvencesine bağlanmıştır.²¹ ‘Kadın doğulmaz, kadın olunur’ diyerek cinsiyetlere savaş açan Simone de Beauvoir²², bugünkü toplumsal cinsiyet ideolojisinin öncüsüdür. Biyolojik hakikate savaş açanlar, aileyi ve insan fitratını yıkmak istiyorken, bu ifsadın ülkede yayılmasına imzaladıkları Sözleşmelerle zemin hazırlayanların, Sözleşme gereği çocuklarının 0 yaştan itibaren “kadın” sayılmalarını nasıl kabul edebildiklerine dair bir öngöründe bulunamıyoruz. Nitekim bunun bir zafiyet olduğunun anlaşılmasıyla İstanbul Sözleşmesi *kâğıt üzerinde de olsa* feshedilmiş fakat tüm hükümleri yasalarda uygulamada bırakılmıştır.²³

2. 6284 sayılı Aileyi Koruma ve Kadına Şiddeti Önleme Kanunu

Ankara’da yapılan bir panelde, bir katılımcının, panelist Aile Hâkimine sorusu ve hâkimin cevabı bu konuda önemli bir örnek ve delildir.

Katılımcı,

(*) Diğer bütün uygulamalara “din” de dahildir. M. BALCI

²¹ Muharrem BALCI, a.g.e.

²² Simone de BEAUVOIR, *İKİNCİ CİNSİYET*, Koç Üniversitesi Yayınları, İst. 2025.

²³ Muharrem BALCI, *İstanbul Sözleşmesi Feshedilse Ne Olur, Feshedilmese Ne Olur?* 26 Temmuz 2020. <https://www.muharrembalci.com/hukukdunyasi/tce/1102.pdf>

- “Bir aile hâkimi olarak size çok ağır bir soru soracağım. ‘Kadın dilekçe verdi size, akşam sevgilimle yatacağım, kocam eve gelirse beni keser. Uzaklaştırma talep ediyorum. Ne karar verirsiniz?’

Aile hâkiminin cevabı kayda değer:

- “Kapımı açtı biri geldi, ‘hâkim Bey’ dedi, ‘ben uzaklaştırıldım evden’ dedi. ‘Bizim Hanım eve dostunu aldı’ dedi. ‘Nafaka da bağlandı’ dedi. ‘Ben **finansör oldum**’ dedi. ‘Organizasyonu yaptık’, dedi. ‘Böyle bir eserimiz var, ne yapcaz’ dedi.

Böyle bir yol açık...”²⁴

Bu örnekten sonra “kadının beyanı asıldır” düzenlemesi üzerinde lehe veya aleyhe konuşmanın anlamı kalmamıştır.

Kanun metninde şiddete uğrayan ve uğrama tehlikesi bulunan ve çeşitli kurumlara başvuran veya boşanma aşamasındaki evli çiftlere UZLAŞTIRMA ve ARABULUCULUK önerilmeyeceğine dair bir hüküm yoksa da uzlaşma ve arabuluculuğun reddi, bir çerçeve sözleşmesi olmasına rağmen ailenin kökünün kazınmasına matuf İstanbul Sözleşmesi’nin 48. maddesinin²⁵ kanun hükmü gibi algılanıp uygulanmasından başka bir şey değildir.

6284 sayılı Kanun için literatür ve uygulama örnekleri çok geniştir ve genellikle eleştirel bakılan bir kanundur. Burada sayfa sınırlaması nedeniyle kaynak vermekle yetineceğiz.²⁶

Bağımlılaştırma/Köleleştirme

Her türlü şiddetin dolayısıyla sadece kadına değil tüm bireylere karşı şiddetin ana unsuru, her türlü bağımlılıktır. Bu gerçek bilinmesine rağmen yıllarca tütün mamullerinin, alkol ve kumarın devlet eliyle üretilip pazarlanması ve satılması gerçeği önünüzde durmaktadır. Şans oyunlarının kumar olduğunu dile getiren en üst düzey devlet aklının kumarı özelleştirerek 11 daldan sayısız dala ulaştırması gafleti kamuoyunun takdirindedir. Vergi almak bahasına bir milletin kaderi ile oynamak, geleceğini ipotek altına aldirmek, gaflet değilse nedir? Reklamı 18+ olan kumarın medyada, tüm kamu billboardlarında ve sosyal medya sitelerinde açıkça ve fütursuzca reklamı yapılmaktadır. Şans oyunu oynayan çocukların şanssızlığını konuşacak hale gelemedik?

Gelecek Endişesi

²⁴ <https://twitter.com/ahmetstc01/status/1224784020342558720?s=20>

²⁵ İstanbul Sözleşmesi m. 48. Taraf Devletler, bu Sözleşme’nin kapsamına giren bütün şiddet biçimleriyle ilgili olarak, arabuluculuk ve uzlaştırma da dâhil olmak üzere zorunlu **alternatif çatışma çözüm süreçlerini yasaklamak** üzere gereken yasal veya diğer tedbirleri alır.

²⁶ Muharrem BALCI, a.g.e..

Toplam Doğurganlık hızımız 2001 yılında 2,38 çocuk iken 2020 yılında 1,76 çocuk olarak gerçekleşti.²⁷ Birleşmiş Milletler (BM) nüfus tahminlerinin yer aldığı raporda, 2023'te Türkiye'nin toplam doğurganlık hızı, 1,51 çocuk ile dünya ve AB ortalamasının (1,54) altında.²⁸

“2004-2005-2006-2007-2008 yıllarında doğum sayısı artıyor. Hatta gelecek umudunun arttığı 2012-2013-2014 yıllarında da doğum sayısı artıyor. Kriz dönemlerinde düşen doğum sayısı refah ve umudun arttığı yıllarda artıyor (...) 2017 sonrası yaşanan büyük şok düşüşün nedeni, umut yok olmuş ama asıl barınma yok olmuş (...) Türkiye’de doğum sayısının azaldığı dönem ile ev sahipliği oranı da azalıyor. 2013 sonrası kurulan 6,2 milyon hanenin yarısından fazlası kiracı durumunda. Ülkede eski ev sahipliğine rağmen toplam kiracılık oranı %20’lerden %28’lere fırlıyor (...) Gelir dağılımı bozuluyor ve fakirlik hızla artıyor. Adeta şok değişimler yaşanıyor ve genel dengede yaşanan bu şok bozulmalarla beraber doğum sayısı da şok şekilde düşüyor. Yani genel trend dışı şoklar yaşıyoruz (...) Gelecek umudunun yok olması ile **soyumuz kurur** noktaya geldi.”²⁹

Yaşadığımız bu kriz durumu ekonomiden kaynaklı gelecek endişesidir. Yönetimlerin bu gelecek endişesine çözüm planları var mı? Yıllardır bir çözüm göremiyoruz. Palyatif reçeteler de umut vaad etmiyor. Çalışan kadına verilen yardımlar ev kadınlarına reva görülüyor. 3 – 4 çocuğu çalışan kadınlar mı yapacak? Yukarıdan beri anlatmaya çalıştığımız sorunlar ve birbiriyle çelişkili çözüm önerileri ve uygulamalar, popülist politikalar, geleceğimizin parlak olmadığının göstergesidir.

SONUÇ

“Bir nesil sonra, tek çocuklu iki ailenin çocukları evlendiğinde akrabaları olmayacak!” Üner Karabıyık³⁰

Millî Bir İkaz!

İçinde azıcık memleket ve millet derdi, insanlık onuru ve kulluk bilinci olan herkes, Üner Karabıyık ile yapılan Söyleşiyi izlemeli. Yetmez! “Ben ne yapabilirim ki?” demek yerine, “ben ne yapmalıyım?” demeli? Mücadele tek bir alanda değil, yukarıda saydığımız küresel ifsad projelerine karşı topyekûn mücadeledir.

²⁷ TÜİK, *Doğum İstatistikleri, 2021*. <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Dogum-Istatistikleri-2021-45547>

²⁸ <https://tr.euronews.com/2024/07/09/tuik-verileri-turkiyede-dogurganlik-hizi-hem-dunya-hem-de-ab-ortalamasinin-altinda-kaldi>

²⁹ İbrahim KAHVECİ, <https://www.karar.com/yazarlar/ibrahim-kahveci/soyumuz-kuruyor-1603785>

³⁰ Üner KARABIYIK, https://www.youtube.com/watch?v=DC-Ka_tVRaU

Aileyi bitirme projesi, küresel güçler ve yerel işbirlikçileri tarafından yürütülen tek boyutlu bir proje değildir; GDO’lu yiyecek ve içecek sektörü, su, iklim, meyve-sebze tarımı, büyükbaş, küçükbaş, kümes hayvancılığı, balıkçılık, arıcılık, GDO’lu ve hibrit tohum, medikal sektörü, bebeklik ve çocukluk aşıları, sahte pandemiler, chemtrail, medya, televizyon, haber, dizi ve sinema sektörleri, üniversiteler, (bu kadar geniş arazilerimize rağmen) dayatılan apartman/site hayatı, ekonomik daralma ve geçim sıkıntısı, başıboş köpek biyoterörizmi, ev köpeklerinin çocuğun yerine ikamesi, köpeğe, kediye çocuk denilmesi, siyaset, iş ve moda dünyası... saymanın hayli zaman alacağı her alan, aileyi, insanı yok etmeye odaklanmış Nüfus Politikasının, feminizm ve LGBT aktivizminin, bağımlılaştırarak köleleştirmenin, aileyi bitirme projesiyle birebir bağlantılı olduğu açıkça anlatılmalıdır.

Maalesef aydınlarımızın çoğu, yukarıda saydığımız ifsad projeleri yerine basının yönlendirdiği kısır reel-politik tartışmalarıyla gününü geçirmektedir.

Bu dünyadaki varlık sebebini “helal rızık kazanmaya indirgemiş” her vatandaş; evladı için canından vazgeçebilecek her ana, baba; varlığını politik eklemlenmelerden ibaret sanan her vatandaş; emekliliğini ev-cami arasında geçirilmesi gereken bir hayat olarak algılayan her ihtiyar; kamuda çalıştığı için, insanlığın, evladının geleceğini kurtarmaktan muaf olduğunu zanneden her memur, üzerindeki ölü toprağını atmalı, başını, gömdüğü kara topraktan çıkarmalı, dünyada işgal ettiği güç, emek, yer kadar ülkemizin, milletimizin, insanlığın bu fitnelerden kurtulması için “ben nereden başlamalıyım” demelidir.

İçinde, Allah’a, tarihe, millete sorumluluk duygusu olan her fert ve toplumsal birliktelikler, cemaatler, STK’lar bu fitnelere karşı bir cephe olmalıdır.